Krimināllieta Nr.11331078712

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2013.gada 17.oktobrī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:

priekšsēdētājs A.Jonikāns

ar sekretāri /sekretārs/

piedaloties prokuroram J.Pastaram,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. C/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā.

Tiesa,

KONSTATĒJA

2012.gada 4.augustā ap plkst. $23.^{00}$ – $23.^{35}$ /pers. C/, būdams alkohola ietekmē, atradās Rēzeknes pilsētas kultūras un atpūtas parka teritorijā Raiņa ielā 29, Rēzeknē. Sabiedriska pasākuma – koncerta laikā, /pers. C/, huligānisku tieksmju vadīts, bez jebkāda iemesla, pienāca pie /pers. D/, kurš atradās skatuves tuvumā un vēroja koncertu, un citu personu klātbūtnē, rupjiem vārdiem mēģināja izprovocēt /pers. D/ uz kaušanos. /pers. C/ piedāvāja /pers. D/ ar viņu sakauties, kam /pers. D/ nepiekrita un /pers. C/ aizgāja. Pēc neilga laika, turpinot savu prettiesisko rīcību, /pers. C/, huligānisku tieksmju vadīts, bez jebkāda iemesla, atkārtoti pienāca pie /pers. D/, kurš atradās skatuves tuvumā un turpināja vērot koncertu. /pers. C/, izrādot acīmredzamu necieņu pret sabiedrību un ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, citu personu klātbūtnē, pienācis pie /pers. D/ no mugurpuses, tīši, ar dūri iesita cietušajam pa sejas labo pusi, žokļa apvidū. Saņemtā sitiena rezultātā /pers. D/ nokrita uz zemes un /pers. C/, uz zemes gulošajam /pers. D/, tīši, ar kāju iespēra kakla – žokļa apvidū. Turpmāk, /pers. C/ vēl 4 – 5 reizes mēģināja iespert ar kājām /pers. D/ kakla – žokļa apvidū, bet /pers. D/, guļot uz zemes, centās atvairīt sitienus ar savām rokām un kājām. /pers. C/ darbības pārtrauca /pers. E/ un citas klāt piesteigušās personas, t.sk., arī /pers. F/, kuri neļāva /pers. C/ turpināt piekaut /pers. D/.

Šo /pers. C/ darbību rezultātā cietušajam /pers. D/ tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi: galvas smadzeņu satricinājums, 3.zoba apakšžokļa kreisajā pusē un 7.zoba apakšžokļa labajā pusē kroniša daļas daļējs lūzums, asinsizplūdums kakla sānu virsmā labajā pusē apakšējā daļā, labās temporomandibulārās locītavas posttraumatisks artrīts, kuri kopumā pēc sava rakstura atbilst vieglās pakāpes miesas bojājumiem, kas ir izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai. Kā arī, šo /pers. C/ darbību rezultātā tika bojāta un iznīcināta /pers. D/ manta, t.i., tika iznīcināts – saplēsts, krekls 18 latu vērtībā un tika bojātas – sasistas, brilles 45 latu vērtībā.

Iepriekš minēto /pers. C/ huligānisko darbību rezultātā, rupji tika traucēts ne tikai /pers. D/ miers, kuram bija liegta iespēja brīvi noteikt savu atrašanās vietu un /pers. D/ bija spiests atteikties no turpmākas piedalīšanās sabiedriskā pasākumā – koncerta apmeklējumā, gūto miesas bojājumu un bojāto virsdrēbju dēļ, bet arī tika traucēts arī citu klātesošo personu, t.sk., arī /pers. F/ miers, kuriem tika traucēta iespēja brīvi vērot koncertu un bija nepieciešamība iejaukties konfliktā, lai pārtrauktu /pers. C/ prettiesisko rīcību, kā arī /pers. F/ bija spiests atteikties no turpmākas piedalīšanās sabiedriskā pasākumā – koncerta apmeklējumā, jo bija nepieciešams sniegt palīdzību /pers. D/.

Tādējādi, /pers. C/ ar savām tīšām, prettiesiskām darbībām, apzinoties, ka ar tām tiek traucēts cietušā /pers. D/ un citu

klātesošo personu miers, klaji ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, paužot atklātu, cinisku sabiedrisko interešu nonievāšanu, nostādot tām pretī savas personiskās intereses, izrādīja acīmredzamu necieņu pret sabiedrību, kas izpaudās rupjā sabiedriskā miera traucēšanā, kas saistīta ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam /pers. D/ un ar cietušajam piederošās mantas bojāšanu un iznīcināšanu.

Ar savām darbībām /pers. C/ rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru (huligānismu), kas saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam un mantas bojāšanu un iznīcināšanu, t.i., izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Prokurors un cietušais šim lūgumam piekrita.

Bez personīgās atzīšanās, apsūdzētā /pers. C/ vainīgums, viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, ir pierādīts pilnā apsūdzības apjomā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, un proti:

- ar Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Rēzeknes apvienotās tiesu medicīnas ekspertīzes nodaļas eksperta atzinumu Nr.168-R (lietas lapas 11.,12.),

- ar cietušā /pers. D/ liecībām (lietas lapas 18.,19.,28.,46.,50.-52.,67.,68.),

- ar liecinieka /pers. G/ liecībām (lietas lapas 20.,31.),

- ar liecinieka /pers. F/ liecībām (lietas lapas 24.,30.,58.),

- ar konfrontēšanas protokolu (lietas lapas 32.,33.),

- ar liecinieka /pers. H/ liecībām (lietas lapa 34.),

- ar liecinieka /pers. E/ liecībām (lietas lapa 47.),

- ar priekšmetu – briļļu un krekla, apskates protokolu (lietas lapas 59.-62.),

- ar pārējiem kriminālllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, ir pārliecinājusies, ka tie apstiprina apsūdzētā vainīgumu, un pieņēmusi lēmumu – neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pārbaudot tikai pierādījumus, kas raksturo apsūdzēto.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē izdarīt nav nepieciešams un apsūdzētā /pers. C/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā, ir pierādīts.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. C/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, to, ka izdarīts smags noziegums, apsūdzētā personību, to, ka /pers. C/ agrāk nav kriminālsodīts (lietas lapas 88.,89.). Bez tam, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu /pers. C/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu /pers. C/ atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīga nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, to, ka /pers. C/ izdarījis smagu noziegumu, ir /pers. C/ viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstākļi, apsūdzētā personību, to, ka /pers. C/ agrāk nav kriminālsodīts, tiesa uzskata, ka /pers. C/ sodāms ar brīvības atņemšanas sodu. Nosakot brīvības atņemšanas sodu, tiesa ņem vērā, ka par attiecīgo nodarījumu Krimināllikumā, sākot ar 2013.gada 1.aprīli, paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža. Nosakot soda mēru /pers. C/, tiesa ņem vērā lietas apstākļus, to, ka kopš noziedzīga nodarījuma izdarīšanas ir pagājis ilgs laiks, noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarītais kaitējums nav novērsts, ka apsūdzētais izvēloties vienkāršāku procesa veidu, veicinot procesa norisi ir sekmējis krimināltiesisko attiecību ātrāku noregulējumu, kā arī to, ka pastāv apsūdzētā viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstākļi, un uzskata par iespējamu apsūdzētajam /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanas sodu tuvāk panta sankcijā noteiktajai minimālajai soda robežai.

Tiesa uzskata par pamatotu piemērot Krimināllikuma 55.pantu un /pers. C/ notiesāt nosacīti, jo /pers. C/ agrāk nav kriminālsodīts, ziņas par apsūdzētā personību, kas raksturotu viņu negatīvi nav iegūtas, pastāv viņa atbildību mīkstinošs apstāklis, proti, apsūdzētais atzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nožēlo izdarīto. Tiesa ņem vērā lietas dalībnieku viedokli un viņu lūgumus noteikt sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētais ir izpratis savas noziedzīgās rīcības sekas, pārskatījis savu attieksmi, vērtību sistēmu un izdarījis secinājumus un iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta sesto daļu, nosacīti notiesājot, apsūdzētajam uzliekams par pienākumu – desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā reģistrēties Valsts probācijas dienestā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas, piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Krimināllietā pieteikts cietušā /pers. D/ kaitējuma kompensācijaspieteikumsnorādot, ka „noziedzīga nodarījuma rezultātā bojātas viņam piederošā brilles 45 latu vērtībā. Tā kā briļļu remonta izmaksas pārsniedza bojāto briļļu vērtību, cietušais bija spiests iegādāties citas brilles 33 latu vērtībā. Tāpat noziedzīga nodarījuma rezultātā iznīcināts – saplēsts, viņam piederošais krekls 18 latu vērtībā. Tāpat, noziedzīga nodarījuma rezultātā apsūdzētais cietušajam nodarīja miesas bojājumus, kā dēļ cietušais bija spiests

ārstēties un viņam, sakarā ar medikamentu iegādi radušies izdevumi 13 latu apmērā. Kā arī, cietušais vēlas saņemt gandarījumu par morālo aizskārumu un fiziskajām sāpēm 100 latu apmērā. Cietušais viņam nodarītos zaudējumus 51 lata apmērā, ārstēšanās izdevumus 13 latu apmērā un atlīdzību par morālo kaitējumu 100 latu apmērā, kopā 164 latus, lūdz piedzīt no vainīgā" (lietas lapas 50.-52.). Tiesas sēdē cietušais kaitējuma kompensācijas pieteikumu uzturēja, apsūdzētais /pers. C/ pieteikumu atzina.

Tiesa uzskata, ka cietušā /pers. D/ iesniegtais kaitējuma kompensācijaspieteikumsir apmierināms un no apsūdzētā /pers. C/ par labu cietušajam piedzenama zaudējumu atlīdzība 51 lata apmērā, sakarā ar sabojātajām un iznīcinātajām mantām, piedzenami ārstēšanās izdevumi 13 latu apmērā, jo tie ir pierādīti ar cietušā un liecinieku liecībām, priekšmetu apskates protokolu, kvītīm, čekiem (lietas lapas 53.-57.), ar pārējiem krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, dod tam, kam tā kaitējusi, tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ņemot vērā minētos apstākļus, to, ka apsūdzētais ar savām prettiesiskajām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, nodarīja zaudējumus un ir vainīgs miesas bojājumu nodarīšanā, viņam, saskaņā ar Civillikuma 1779., 2347.pantu ir pienākums atlīdzināt cietušajam ar noziedzīga nodarījuma izdarīšanu nodarītos zaudējumus 51 lata apmērā, ir pienākums atlīdzināt cietušajam ārstēšanās izdevumus 13 latu apmērā, jo nodarītie zaudējumi, ārstēšanās izdevumi ir tiešā cēloniskā sakarībā ar apsūdzētā prettiesiskajām darbībām un radītajām sekām.

Cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums par morālā kaitējuma piedziņu ir apmierināms.

Tiesa secina, ka cietušajam nodarīts morāls kaitējums, jo saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu, ja neatļauta darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas veselību, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

No Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Rēzeknes apvienotās tiesu medicīnas ekspertīzes nodaļas eksperta atzinuma Nr.168-R redzams, ka cietušais /pers. D/ guva vieglus miesas bojājumus, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai: galvas smadzeņu satricinājumu, 3.zoba apakšžokļa kreisajā pusē un 7.zoba apakšžokļa labajā pusē kroniša daļas daļēju lūzumu, asinsizplūdumu kakla sānu virsmā labajā pusē apakšējā daļā, labās temporomandibulārās locītavas posttraumatisku artrītu (lietas lapas 11.,12.),

Morālais aizskārums jeb garīgās ciešanas saistīti ar cietušā psiholoģisko diskomfortu un negatīvām emocijā, kas izpaudās kā bailes un nelabvēlīgs psiholoģisks stāvoklis.

Morālā aizskāruma kompensācijas apmērs 100 latu apmērā, pēc tiesas uzskata, ir adekvāts noziedzīga nodarījuma sekām. Morālā kaitējuma atlīdzināšana ir tas nedaudzais, ko apsūdzētais savu iespēju robežās var novērst. Dotajā gadījumā cietušajam ir radies nemantisks kaitējums, kas aptver negatīvās sekas, ko nevar ne izmērīt, ne novērtēt naudas izteiksmē pēc objektīviem kritērijiem. Kaitējuma kompensācijai ir jākalpo par gandarījumu, mierinājumu, jo cietušajam nodarītās garīgās ciešanas nav vēršamas par labu un nav aizvietojamas ar naudu.

Pie morālā kaitējuma apmēra noteikšanas, pēc tiesas uzskata, nav ņemams vērā ne cietušā, ne apsūdzētā sociālais vai materiālais stāvoklis, nav nozīmes vai cietušais, apsūdzētais raksturojas pozitīvi, vai negatīvi. Apsūdzētā materiālais un ģimenes stāvoklis nav pamats viņa atbrīvošanai no viņa pienākumiem. Primārais ir cietušajam nodarīto ciešanu kompensēšana, ko tiesa uzskata par adekvātu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512.pantu, tiesa

NOSPRIEDA

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta otro daļu /pers. C/ noteikto sodu neizpildīt, ja 7 (septiņu) mēnešu laikā viņš neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs tiesas uzliktos un kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta sesto daļu, nosacīti notiesājot, /pers. C/ uzlikt par pienākumu – 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā reģistrēties Valsts probācijas dienestā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas, piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Drošības līdzekli /pers. C/ nepiemērot.

/pers. D/, personas kods /personas kods/, kaitējuma kompensācijaspieteikumuapmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, nodarītos zaudējumus 51 (piecdesmit viena) lata apmērā, ārstēšanās izdevumus 13 (trīspadsmit) latu apmērā un atlīdzību par morālo kaitējumu 100 (viens simts) latu apmērā, kopā 164 (viens simts sešdesmit četrus) latus.

Spriedumu 10 dienu laikā apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2013.gada 21.oktobrī.

Priekšsēdētājs A.Jonikāns